

Montilla avisa el TC que retallar el català és arriscar la convivència

- Creu que si la sentència de l'Estatut altera el model lingüístic hi haurà risc de "fractura social"
- Assegura que el país no permetrà l'enfrontament que estan avivant diferents mitjans i partits

NEUS TOMÀS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 3.03.09

Tot i que encara es desconeix què dirà la sentència de l'Estatut, el president de la Generalitat, José Montilla, va advertir ahir el Tribunal Constitucional de les conseqüències que tindria que la seva sentència retallés l'actual model lingüístic. El text vigent consagra per primera vegada l'obligació de conèixer la llengua catalana i aquest principi és un dels que el Partit Popular ha recorregut davant l'alt tribunal. "Crec que és el meu deure com a president de la Generalitat recordar que una hipotètica desautorització constitucional del model lingüístic que ha funcionat durant 25 anys també seria una desqualificació del model de convivència que la societat catalana s'ha donat a si mateixa, de manera pràcticament unànime", va advertir ahir durant una conferència pronunciada a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

Montilla, després de fer una combativa defensa de l'actual model lingüístic, va recordar que l'obligació de totes les institucions, inclòs el Tribunal Constitucional, és la de "preservar la convivència" i que, per tant, aquest tribunal no es pot prestar al que va definir com a "jocs

perillosos". I va afegir que tampoc pot cedir davant interessos partidaris ni deixar-se portar per "baixes passions" que comportin un risc de "fractura social".

"TRIBUNES MEDIÀTIQUES"

Sense donar noms, es va referir als mitjans de comunicació i als partits polítics que, "de manera obstinada", fa molt temps que intenten forçar una confrontació lingüística. Tot i que no els va citar, els assistents van entendre perfectament que era una al·lusió velada sobretot a El Mundo i la COPE, i el PP i Ciutadans.

És el que el president va definir com les "tribunes mediàtiques", que s'han dedicat a recuperar "la versió més rànica de l'anticatalanisme", amb l'excusa d'un suposat conflicte lingüístic. I ho han fet segons els interessos polítics que més convenien a la dreta. Quan el Partit Popular governava i va necessitar els vots de CiU, es va oblidar del català. Era l'època en què el llavors president José María Aznar presumia de parlar-lo en la intimitat i la dreta mediàtica elegia Jordi Pujol com a espanyol de l'any. Amb l'arribada del primer tripartit, i ara amb el segon, la campanya contra el model lingüístic s'ha reactivat.

En tot cas, tant als partits com als mitjans de comunicació interessats a denunciar les maldats del model actual, els va assegurar que Catalunya no acceptarà "de cap manera" que se li imposi, des de fora, un enfrontament per la llengua. "Amb la convivència civil, amb la llengua, no s'hi pot jugar", va avisar, abans de recordar que Catalunya fins a aquest moment ha aconseguit evitar la "guerra" lingüística.

"El 1980 o el 1985 ningú podia pensar que, 25 anys més tard, patiríem una campanya indigna i hipòcrita com la que hem patit, amb nous manifestos en defensa de suposats atacs a la llengua castellana", va proclamar.

ÈXITS I REPTES

Montilla va elogiar el procés de normalització lingüística impulsat pels successius governs de Pujol, que, per portar-lo a terme, sempre va comptar amb el suport dels socialistes catalans. Va destacar com a principals fites la immersió lingüística a l'escola --"un dels grans èxits de la Catalunya actual"--, perquè ha permès garantir la transmissió i la pervivència de la llengua, i la creació dels mitjans de comunicació audiovisuals en català, que han servit per impulsar un mercat propi i una cultura contemporània. El president va recordar que gran part de l'èxit del model és perquè va quedar fora de la confrontació partidista. I va aprofitar per reclamar un consens similar per a la llei d'educació que s'està tramitant al Parlament i que encara s'està negociant amb els socis d'Iniciativa i el grup de CiU.

De cara al futur, Montilla va fixar els reptes que, si es compleixen, permetran a la llengua catalana persistir sense problemes. El primer, la capacitat per ser un referent d'identitat. També l'habilitat per aconseguir que els immigrants l'adoptin com a llengua de comunicació quotidiana. I, finalment, un altre dels objectius és que els joves vegin el català com un idioma atractiu i no només com una assignatura obligatòria.